

Concurs de promovare a judecătorilor și procurorilor în funcții de execuție
16 septembrie 2018

PROCES VERBAL
de soluționare a contestațiilor la barem pentru disciplina
Drept muncii - soluții și motivare
21 septembrie 2018

Întocmit de subcomisia de mediere privind soluționarea contestațiilor, în temeiul art. 14 alin. 3 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor, referitoare la baremul stabilit pentru probele de tip grilă la materia: Drept muncii.

Pentru concursul de promovare la Curte de Apel au formulat contestații 8 candidați.

La Proba Teoretică au fost formulate contestații cu privire la 2 întrebări, iar subcomisia de soluționare a contestațiilor a admis o contestație, care face obiectul medierii:

17 G1 (8 G2, 11 G3, 15 G4), contestată de un candidat.

Soluția subcomisiei de mediere (majoritate):

Respinge contestația

Motivarea opiniei majoritare:

Contestația este neîntemeiată, deoarece întrebarea a avut drept scop identificarea limitei minime legale din timpul lunar de lucru în raport de care munca prestată pe timpul nopții atrage calitatea de salariat de noapte, astfel cum aceasta este indicată la art.125 alin.2 lit.b din C.muncii.

Întrucât candidații aveau legislația pe perioada probei de concurs, întrebarea a vizat identificarea definiției din Codul muncii („salariatul de noapte reprezintă:”), excluderea construcției adjectivale „cel puțin” nefiind de natură a influența natura logică a întrebării și posibilitatea candidaților de a determina varianta corectă în raport de prevederile art.125 alin.2 lit.b) din C.muncii.

Atât timp cât enunțul întrebării vizează definiția legală prin raportare la limita minimă legală a duratei muncii, orice altă raportare la durata minimă a muncii pe timp de noapte era exclusă, mai ales că nu s-a solicitat candidaților să stabilească care dintre variantele de răspuns reprezintă munca prestată de un salariat de noapte.

Drept urmare, varianta A nu poate fi corectă, ci doar varianta B indicată în barem.

Motivarea opiniei minoritare susținute de subcomisia de contestații, în sensul admiterii contestației:

În condițiile în care un salariat care efectuează muncă de noapte în proporție de 30% din timpul său lunar de lucru reprezintă salariat de noapte, potrivit art. 125 alin. 2 lit. b) din Codul muncii, cu atât mai mult este considerat salariat de noapte și cel care efectuează muncă de noapte pe parcursul întregului său timp de muncă. În aceste condiții și afirmația de la varianta A de răspuns este adevărată.

Varianta de răspuns C nu este corectă, deoarece impune un prag minim de 50% din timpul lunar de lucru, peste cel legal prevăzut la art. 125 alin. 2 lit. b) din Codul muncii.

La Proba Practica au fost formulate contestații cu privire la 3 întrebări, iar subcomisia de soluționare a contestațiilor a admis o contestație, care face obiectul medierii:

01 G1 (1 G2, 4 G3, 2 G4), contestată de 3 candidați.

Soluția subcomisiei de mediere (majoritate):
Respinge contestațiile.

Motivale pentru opinia majoritară:

Contestația formulată de candidatul B1303 nu este motivată, arătându-se doar că notificarea de încetare a contractului de muncă poate fi făcută pe toată perioada de probă.

Contestațiile formulate de ceilalți doi candidați vizează în esență o altă problemă de drept, care nu a fost avută în vedere la elaborarea speței, care nu a fost inserată în cuprinsul acesteia, nici în enunț, nici în variantele de răspuns. Ei susțin, pe de o parte, că reclamanta trebuia să solicite și instanța să dispună nulitatea clauzei privind durata perioadei de probă, iar pe de altă parte, că sunt incidente rațiunile din decizia 17/2016 a ICCJ pronunțată în dezlegarea unei chestiuni de drept.

Problema de drept la care candidații trebuiau să răspundă viza posibilitatea de negociere a unei durate de probă mai mare decât cea legală, specifică contractelor de muncă, astfel cum acestea sunt reglementate la art.31 și art.85 din C.muncii, candidaților fiindu-le furnizate toate datele necesare interpretării dispozițiilor legale, cu un obiect clar definit al cererii de chemare în judecată. Astfel, în enunțul speței se face vorbire de aplicarea și interpretarea dispozițiilor art. 31 și 85 Codul muncii, urmărindu-se răspunsul corect pe baza raționamentului relativ la aplicarea prevederilor incidente perioadei de probă în cadrul contractului individual pe durata determinată. În contextul factual expus, ca de altfel și în variantele de răspuns, nu se indică faptul că s-ar fi pus problema regimului nulității clauzei afectate de nulitate. Răspunsul de la lit. B este singurul corect raportat la datele speței, deoarece exprimarea legiuitorului din cuprinsul art.31 alin.1 („de cel mult...”) și art.85 („care nu va depăși”) conduce la concluzia clară că durata de probă maximă este stabilită prin norme cu caracter imperativ, de la care angajatorul și salariatul nu pot deroga.

Raportat la variantele de răspuns nu exista nicio dificultate în alegerea variantei de răspuns corecte.

Se mai invocă în cadrul contestațiilor Decizia nr.17/2016 pronunțată de ÎCCJ în dosarul nr.1151/1/2016, pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, care nu este incidentă speței, deoarece problema de drept din speță este diferită de cea dezlegată de ÎCCJ, în cadrul căreia s-a statuat că o

decizie a Curții de Conturi, emisă în exercitarea atribuțiilor sale de control, prin care s-a stabilit că anumite drepturi prevăzute în contractul colectiv de muncă încheiat la nivelul unei instituții publice finanțate integral din venituri proprii au fost acordate nelegal, raportat la prevederile legale privind salarizarea în instituțiile publice, nu lipsește de efecte clauzele contractului colectiv de muncă prin care acele drepturi au fost stabilite, a căror nulitate nu a fost constatată de către instanțele judecătorești, în condițiile legii.

Față de cele expuse mai sus, considerăm că soluția indicată în barem, de la pct. B, este cea corectă, și nu cea indicată de contestatori.

Motivarea opiniei minoritare susținute de subcomisia de contestații, în sensul admiterii contestației:

Din modul de redactare a speței nu rezultă clar dacă în cauză instanța a avut în vedere nulitatea clauzei negociate privind perioada de probă de 90 de zile, care ar încălca dispozițiile art. 85 lit. b) din Codul muncii.

Numai în ipoteza nulității unei clauze negociate se poate pune problema înlocuirii dispoziției convenționale cu cea legală aplicabilă, conform art. 57 alin. 4 din Codul muncii, care pornește de la situația-premisă a existenței unei clauze afectate de nulitate. Înlocuirea de drept a unei clauze cu norma legală imperativă trebuie în mod necesar să pornească de la constatarea nulității clauzei respective. O atare constatare poate fi făcută în formele prevăzute de lege, respectiv cele de la art. 57 alin. 6 și 7, din Codul muncii. În speță, nu s-a pus problema existenței unui acord între părți cu privire la nulitate, astfel că, în lipsa acestui acord, potrivit art. 57 alin. 7 din Codul muncii, „nulitatea se pronunță de către instanța judecătorească”.

Din enunțul speței și al celor trei variante de răspuns nu reiese cu claritate că instanța ar fi analizat nulitatea clauzei negociate, în enunț făcându-se trimitere, pe de o parte, la obiectul precis determinat al cererii de chemare în judecată (anularea notificării și obligarea angajatorului la despăgubiri), iar, pe de altă parte, la dispozițiile art. 85 din Codul muncii, care ar sugera ideea că în cauză s-a pus problema legalității convenției privind durata perioadei de probă.

În aceste condiții, speța este neclară și poate duce la alegerea uneia din cele două variante de răspuns de la pct. A și B, diametral opuse, astfel încât contestațiile ar trebui admise, în sensul anulării întrebării.

Pentru concursul de promovare la Tribunal au formulat contestații 6 candidați:

La Proba Practica au fost formulate contestații cu privire la 3 întrebări, iar subcomisia de soluționare a contestațiilor a admis o contestație, care face obiectul medierii:

05 G1 (2 G2, 3 G3, 10 G4), contestată de 3 candidați.

Soluția subcomisiei de mediere (majoritate):
Respinge contestațiile.

Motivarea opiniei majoritare:

Punctul 12 din tematica de concurs, intitulat generic „Pensiile din sistemul public de pensii”, include atât tipurile de pensii, ca probleme de drept material, cât și chestiuni de ordin procedural, vizând emiterea deciziei de pensionare și contestarea acesteia, jurisdicția asigurărilor sociale nefiind exclusă din tematică.

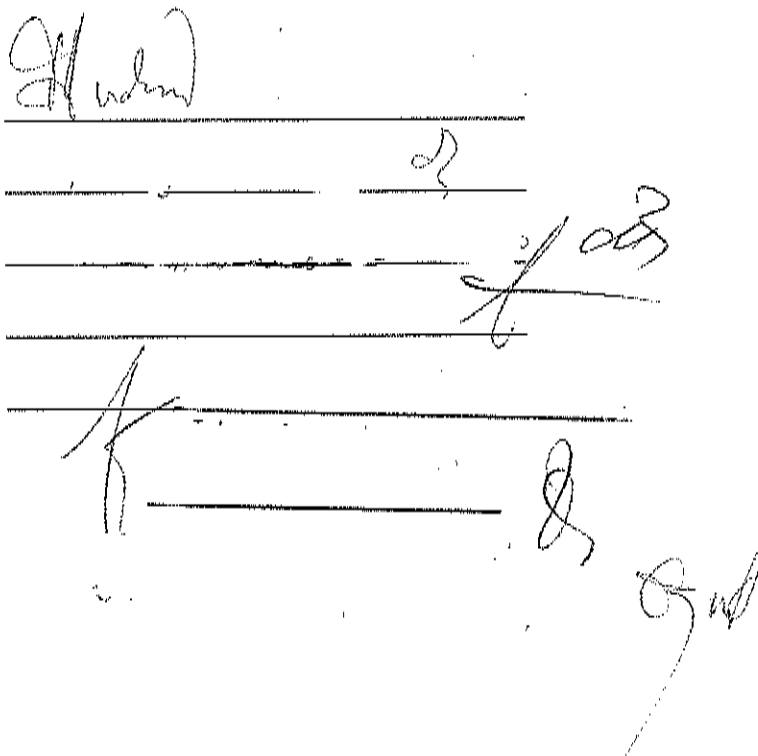
Motivarea opiniei minoritare susținute de subcomisia de contestații, în sensul admiterii contestației:

Subcomisia de soluționare a contestațiilor apreciază că subiectul trebuie anulat, deoarece privește aplicarea dispozițiilor art. 149 din Legea nr. 263/2010, care face parte din Capitolul VIII al Legii nr. 263/2010, „Jurisdicția asigurărilor sociale”.

Tematica de concurs coincide cu structura capitolelor din H.G. nr. 257/2011 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 263/2010 și nu cuprinde tema Jurisdicția asigurărilor sociale, care figurează ca un capitol distinct numai în Legea nr. 263/2010.

În ceea ce privește petitul subsidiar al contestației formulate de candidatul B1225, cu unanimitate, comisia de mediere apreciază că aspectele procedurale privind invocarea de către pârât prin întâmpinare a neîndeplinirii procedurii prealabile exced contextului factual al speței, introducând detalii nerelevante. Speța nu urmărește testarea cunoștințelor candidaților privind aplicarea art. 193 din Codul de procedură civilă.

Subcomisia de mediere,

The image shows a document with several horizontal lines. On the left side, there are handwritten signatures in black ink. The signatures are written in a cursive style. The first signature is at the top, followed by a second, then a third, and a fourth. There are also some smaller, less distinct marks and scribbles on the lines, particularly on the right side of the document.